

model kartonowy ♦ 1:25

MODELIK

Rok II (IX)

Nr 2/98

ISSN 1428-3840

BRDM

ROSYJSKI OPANCERZONY SAMOCHÓD ROZPOZNAWCZY

Rosyjski opancerzony samochód rozpoznawczy BRDM

Opracowanie modelu: Waldemar Rychard & Witold Piasecki
Projekt okładki: Wojciech Sankowski

W końcu 1954 roku w Doświadczalnym Biurze Konstrucyjnym kierowanym przez W. Diekova rozpoczęto prace nad projektem nowego opancerzonego samochodu rozpoznawczego. Początkowo pojazd traktowany był jako pływająca odmiana opracowanego wcześniej, bo w 1947 roku w tym samym biurze z tegoż transportera opancerzonego BTR-40. Z tego względu też nowy transporter nosił pierwotnie oznaczenie BTR-40P, dopiero później nazwany został BRDM (skrót rosyjskiej nazwy: Bronirowannaja Razwiedyatelno-Dozornaja Maszina). W polskiej terminologii wojskowej określaną jest jako opancerzony samochód rozpoznawczy. W jego konstrukcji wykorzystano zespoły BTR-40, jednak liczne dodatkowe urządzenia oraz możliwość pokonywania wpraw przeszkód wodnych znacząco zwiększyły zdolności pokonywania terenu.

Samochód BRDM posiada samonośny, wodoszczelny kadłub w kształcie pontonu oraz pędnik wodny poruszający pojazd w trakcie pływania. Przed wjazdem do wody hydraulicznie podnoszony jest falochron. Pojazd posiada cztery dodatkowe koła opuszczane hydraulicznie i napędzane za pośrednictwem przekładni łańcuchowej, umożliwiające pokonywanie rowów o szerokości do 1220 mm. Zastosowany w pojeździe układ centralnego pompowania kół zapewnia możliwość stałego regulowania ciśnienia w gumieniu, a przez to zmianę nacisku jednostkowego na podłożu, co jest szczególnie istotne podczas jazdy w terenie błotnistym i piaszczystym. Ponadto pojazd wyposażony jest w wyciągarkę o ciągu 40 kN (4000KG). Samochód posiada napęd na cztery koła (po opuszczeniu kół dodatkowych na osiem kół) przekazywany od silnika przez jednostarcowe suche sprzęgło do skrzyni biegów (4 biegi w przód i 1 wsteczny) i dwustopniowej skrzyni rozdzielczej, a dalej do przekładni głównych w mostach i do kół. Jednostkę napędową stanowi gaźnikowy silnik czterosuwowy, sześciocylindrowy rzędowy GAZ 40P o pojemności skokowej 3480 cm³ i mocy 66,2 kW (90 KM) przy 3400 obr./min. Pierwszy prototyp wozu BRDM zbudowany w lutym 1956 roku, a w 1957 r. pojazd przyjęto do uzbrojenia i wyprodukowano serię doświadczeniową. Pierwsze serie BRDM-ów posiadały przedział bojowy odkryty od góry, następnie serie były już całkowicie zamknięte. Zasadniczym uzbrojeniem był 7,62 mm km SGMТ montowany w uchwytnie nad przedziałem bojowym, choć w niektórych seriach wóz wyposażony od 1958 roku stosowano też silniejsze uzbrojenie (12,7 mm wkm DSZk lub 14,5 mm wkm KPWТ).

Na bazie modelu podstawowego zbudowano także: wersję wozu rozpoznania chemicznego BRDM-RCH; pojazd dowodzenia BRDM-W; samobieżną wyrzutnię ppk oznaczoną 2P26.

W Wojsku Polskim samochody BRDM pojawiły się w początku lat 60-tych, początkowo w wersji podstawowej, następnie w wersji 2P26. W połowie lat 60-tych wóz BRDM zaczęto zastępować w naszej armii węgierskimi FUG-ami, a następnie w końcu lat 60-tych nowszymi pojazdami BRDM-2.

DANE TAKTYCZNO-TECHNICZNE:

Masa bojowa:	5630 kg
Załoga:	2+3 ludzi
Długość:	5600 mm
Szerokość:	2250 mm
Wysokość:	1900 mm (z km 2290 mm)
Prześwit:	435 mm
Uzbrojenie:	1 km kal. 7,62 mm SGMТ
Silnik:	gaźnikowy, 4-suwowy, 6-cylindrowy, rzędowy GAZ 40P o poj. 3480 cm ³ i mocy 66,2 kW (90 KM)
Prędkość maksymalna:	80 km/h po szosie 9 km/h pływania
Zasięg po szosie:	500 km
Pokonywanie przeszkód:	wzniesienia do 30° pochylenie boczne do 25° rowy o szer. do 1220 mm

Kartonowy model opancerzonego samochodu rozpoznawczego BRDM opracowano w skali 1:25 z oznaczeniami i w malowaniu stosowanym w Wojsku Polskim w latach sześćdziesiątych.

OPIS BUDOWY MODELU - UWAGI OGÓLNE

- Kolejność montażu odpowiada kolejności numeracji części.
- Dodatkowe oznaczenia:
 - * - podkleić brystelem
 - ** - podkleić tekturą 0,5 mm
 - *** - podkleić tekturą 1,0 mm
 - L; P - część lewa; prawa
 - W - wyciąć
 - X - rozciąć
 - - zgiąć według linii
 - C - zgiąć i skleić do oznaczonej grubości
- Do klejenia używać klejów wodoodpornych (Butapren, Hermol).
- Linie zagięć paginować (natłacczak) tępym nożem.
- Gotowy model wyretuszować odpowiednio dobranymi farbami.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

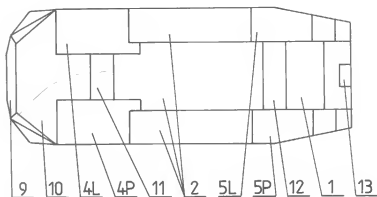
- Otwory pod stopnie boczne (cz.6a) w burtach pojazdu wykonać po oklejeniu kadłuba elementarnymi poszycia (cz. 1-13), podobnie postąpić z otworem pod osłobrotu zasłony pędnika w cz.8.
- "Wieżę" przykleić do reszty kadłuba w oznaczonym miejscu (cz. 7) dopiero po całkowitym oklejeniu jej elementami poszycia (cz. 14-19). Wewnętrzna strona cz. 18L i 18P należy przed przyklejeniem pomalować na kolor jasnoszary, podobnie jak przednią część elementu W-1 i przednią stronę części W-2.
- Oznaczenia liczbowe w miejscach naklejania wylotów (cz.24, 25) po przyklejeniu tych elementów zamalować kolorem khaki.
- Koła jezdne (cz.28) skleić wg rys.9. W celu umożliwienia obrotu koła na osi (wz.K-5) cz.28k osadzić na osi, lecz nie przyklejać do cz.28. UWAGA: kółka koła (cz.28b-P) przykleić dopiero po osadzeniu koła na osi (wz.K-5) znajdującą się w przyklejonym wraz z resorami moście do kadłuba.
5. Mosty napędowe (cz.29, 30) przykleić do dna kadłuba w oznaczonych miejscach.
6. Resory (cz.31) po uformowaniu wg wzoru na cz.2 i 3 przykleić do boków kadłuba w oznaczonych miejscach oraz do mostów (cz.29, 30) uważając by nie nastąpiło ich przekoszenie względem kadłuba.
7. Zespół kół dodatkowych (cz.32-36) skleić wg rys.10-13 zachowując rygor kolejności montażu.
8. Falochron (cz.37) skleić wg rys.15 zwracając uwagę na oznaczenia na cz.10 i cz.37. Montując falochron do pojazdu zachować przeswīt 1 mm między dziobowym poszyciem (cz.10) a płytą falochronu. W tym celu na czas montażu włożyć między te elementy kawałek tektury o grubości 1 mm. Płytę falochronu powinna być połączona z pojazdem za pomocą ramion (cz.37c-f) a nie bezpośrednio.
9. Wsporniki sterów kierunku (cz.38f) w pędniku wodnym skleić w kanał pędnika (cz.38) na oznaczonej głębokości. Pióra sterów (cz.38g) nie mogą wystawać na zewnątrz kanału.
10. Osłone reflektora (cz.44b) po sklejeniu pomalować wewnątrz farbą na kolor khaki.
11. Haki holownicze (cz.48) skleić wg rys.25 i dokleić do cz.8 i 10. Przednie haki powinny być skierowane w dół, tylnie w górę.
12. Linę wyciągarki (wz.K-10) nawinąć na bęben (cz.54) zwracając uwagę na ułożenie zwojów obok siebie w warstwie. Podana we wzorze długość liny przy zachowaniu średnicy 0,5 mm wystarcza do nawinięcia jednej warstwy.
13. Linę holowniczą (wz.K-11) założyć jednym uchmem na przedni hak holowniczy i ułożyć na pancerzu (cz.9 i 7) zgodnie z linią przerywaną. W oznaczonych na kadłubie miejscach linę przymocować klejem za pomocą cz.63a owiniętych wokół liny.
14. Kompletny km (cz.65, 66) włożyć w otwór cz.64a zachowując możliwość obrotu karabinem wokół osi pionowej.

MODELK 2/98 ISSN 1428-3840
BRDM WYDANIE I
WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE ©
Made in Poland

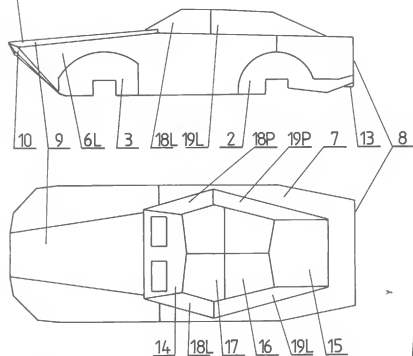
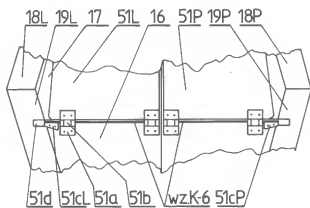
Wydawca:
WYDAWNICTWO „MODELIK”
Janusz Oleś
ul. Szczecińska 10
74-100 Gryfino

Adres korespondencyjny:
Janusz Oleś
ul. Szczecińska 10
74-100 Gryfino
tel./faks: (091) 40-45-299

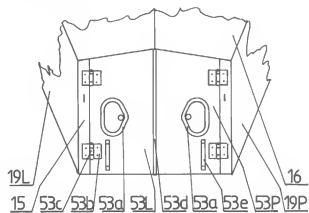
Rys. 3

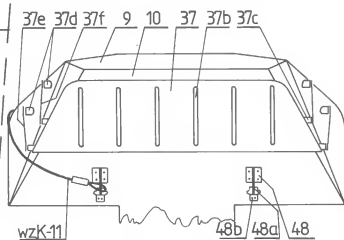
Rys. 27

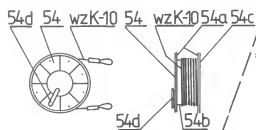
Rys. 29

Rys. 15

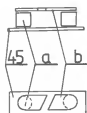
Rys. 30

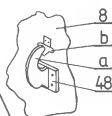
Rys. 20 (cz. 43)

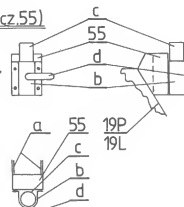
Rys. 22 (cz. 45)

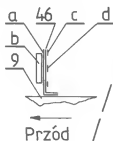
Rys. 25 (cz. 48)

Rys. 31 (cz. 55)

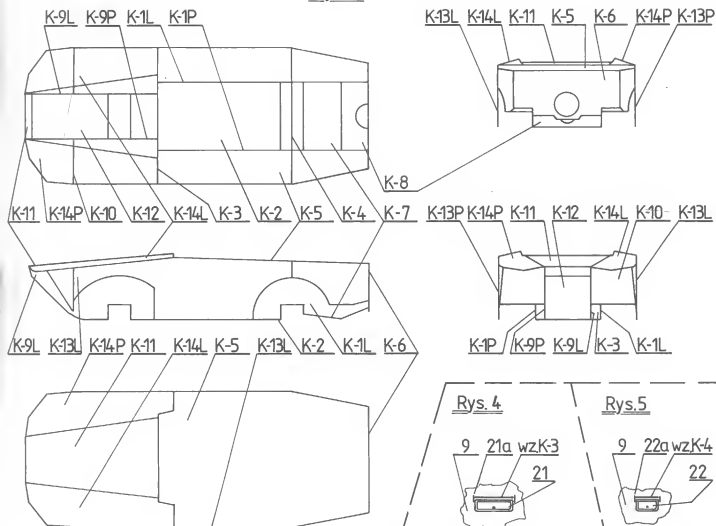
Rys. 23 (cz. 46)

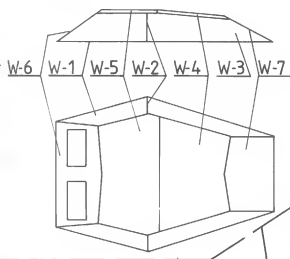
Rys. 33 (cz. 60)

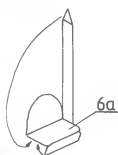
Rys. 1

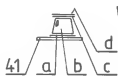
Rys. 2

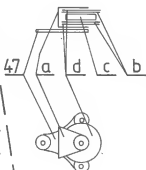
Rys. 6

Rys.18 (cz.41)

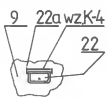
Rys.24 (cz.47)

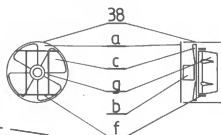
Rys. 4

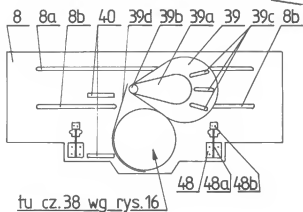
Rys.5

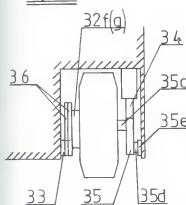
Rys.16 (cz.38)

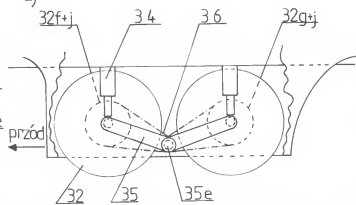
Rys.17

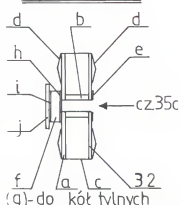
Rys.10

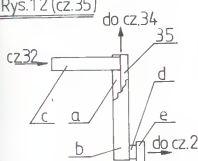
a)

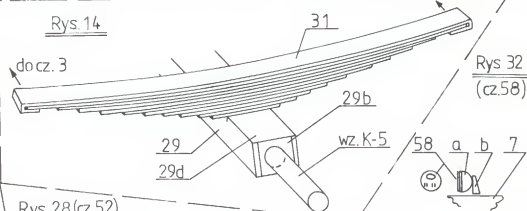
Rys.11 (cz.32)

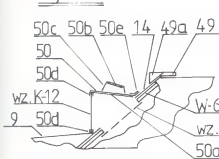
Rys.12 (cz.35)

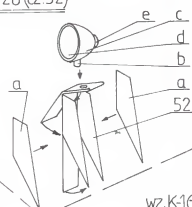
Rys.14

Rys.32
(cz.58)

Rys. 26

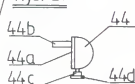
Rys.28 (cz.52)

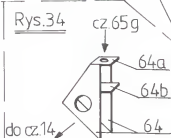
Rys.19

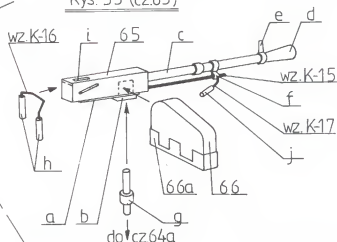
Rys. 21

Rys.34

Rys.35 (cz.65)

UWAGA MODELARZE !

Modele kartonowe „MODELIK” są kontynuacją serii modeli wydawanych od 1990 roku przez spółkę „MODELCARD”, wcześniej „CARDPLAST”.

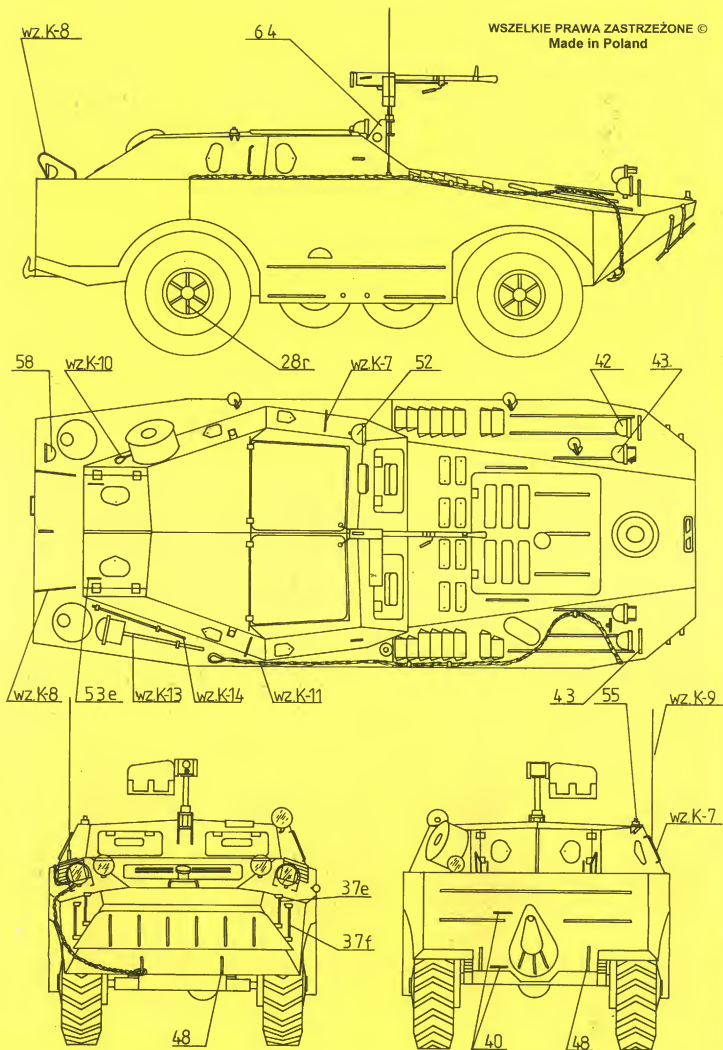
W 1997 roku ukazało się już 13 zeszytów „MODELIK”

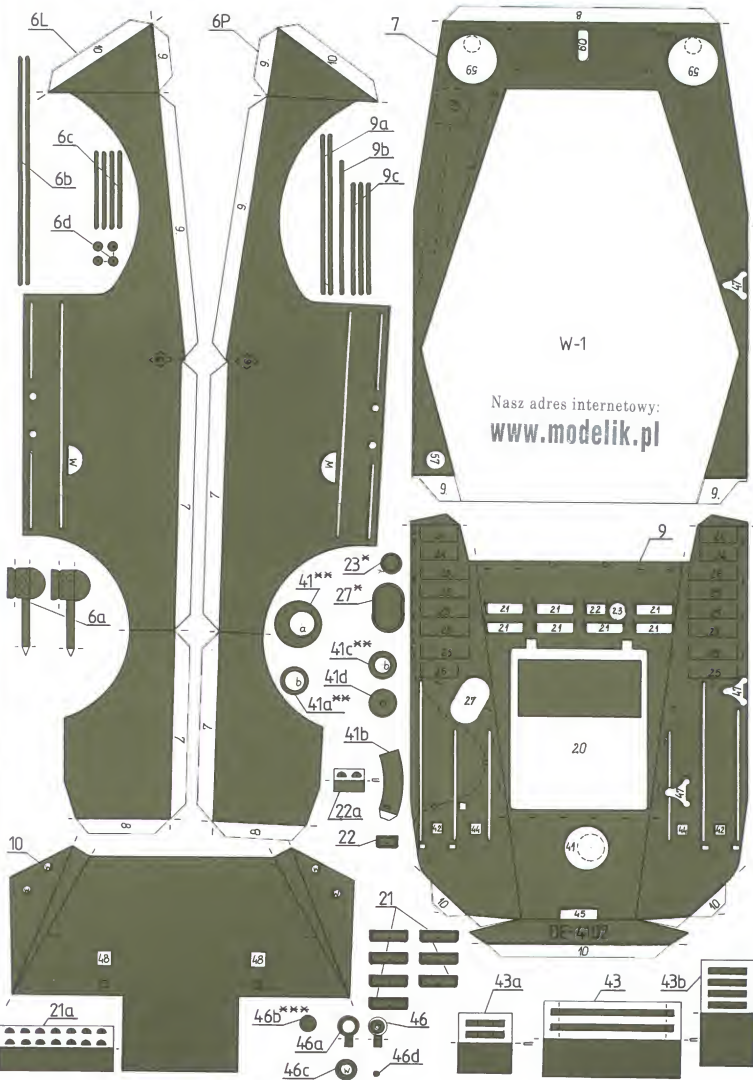
firmowanych przez „MODELCARD” (11 nowości i 2 wznowienia). Od 1998 roku wydawanie kolejnych zeszytów „MODELIK” będzie firmować „Wydawnictwo Modelik - Janusz Oleś”, ponieważ „Modelcard” rozdzieliła się na dwa niezależne wydawnictwa. Szata graficzna nie ulega zmianie. W „Modeliku” nadal będą publikowane opracowania najlepszych modelarzy znanych z dotychczasowej współpracy z „Modelcard” jak i nowych, utalentowanych autorów.

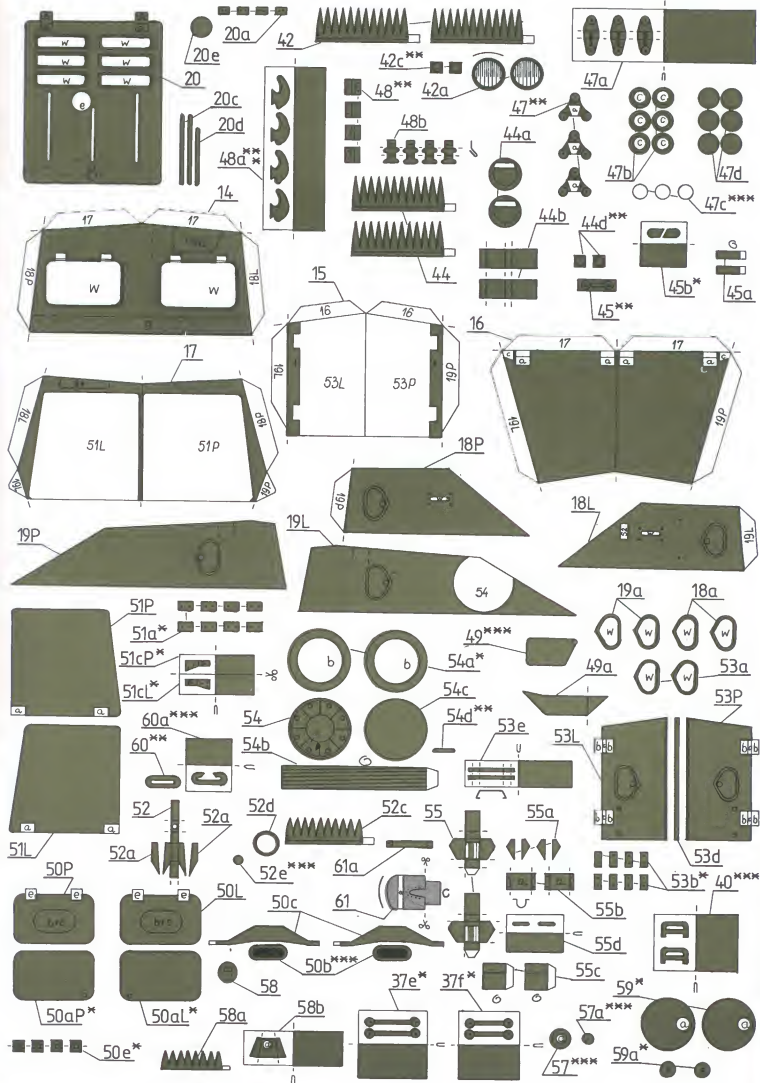
UWAGA! Sprzedaż wysyłkowa modeli „Modelik” i „Modelcard” jest obecnie prowadzona pod nowym adresem. Zamówienia listowne, telefoniczne i faksowe proszę teraz kierować:

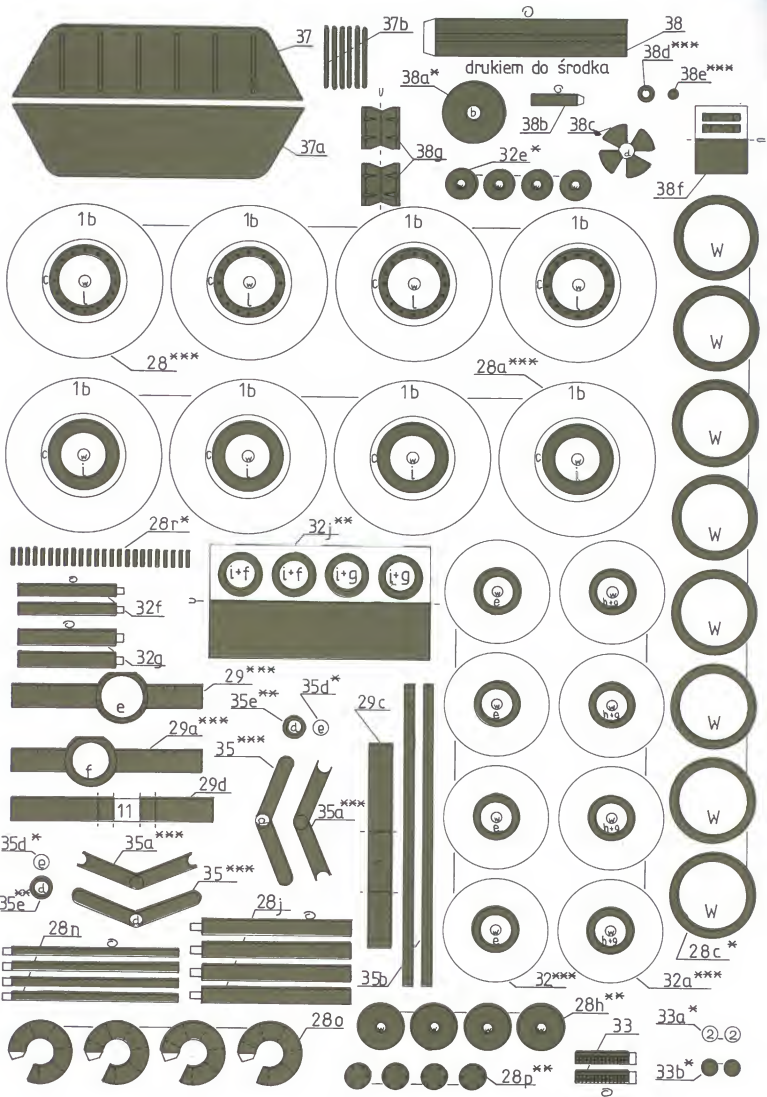
Janusz Oleś; 74-100 Gryfino; ul. Szczecińska 10; tel./fax: (091) 40-45-299

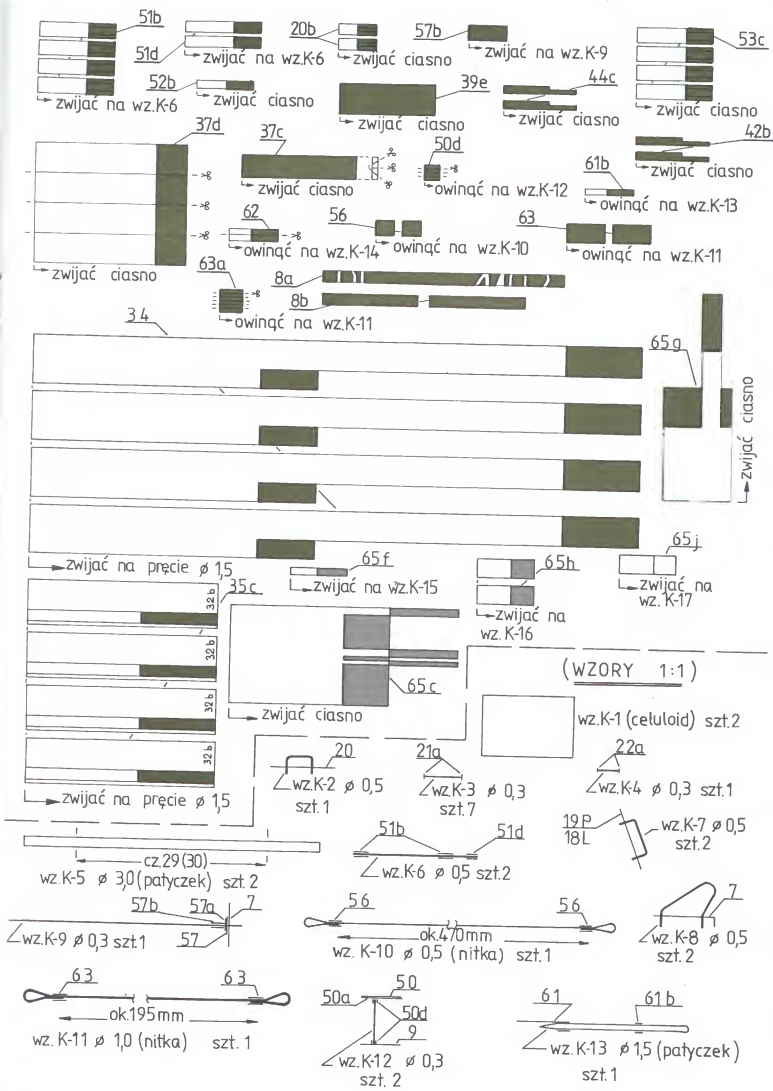
Na życzenie wysyłam szczegółową, aktualną ofertę. Bardzo proszę o kopertę i znaczek na list.

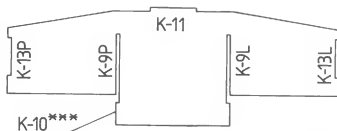
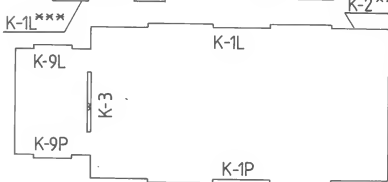
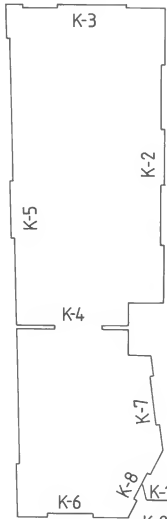
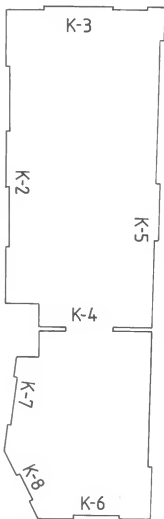
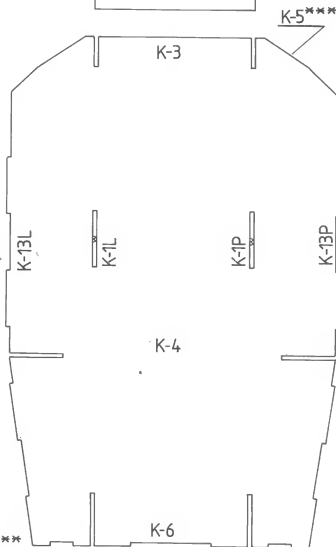
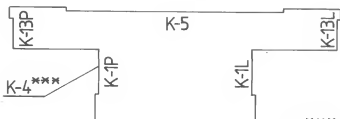
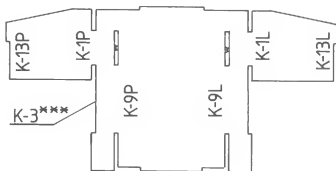
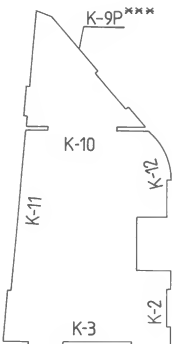
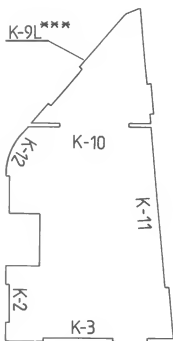

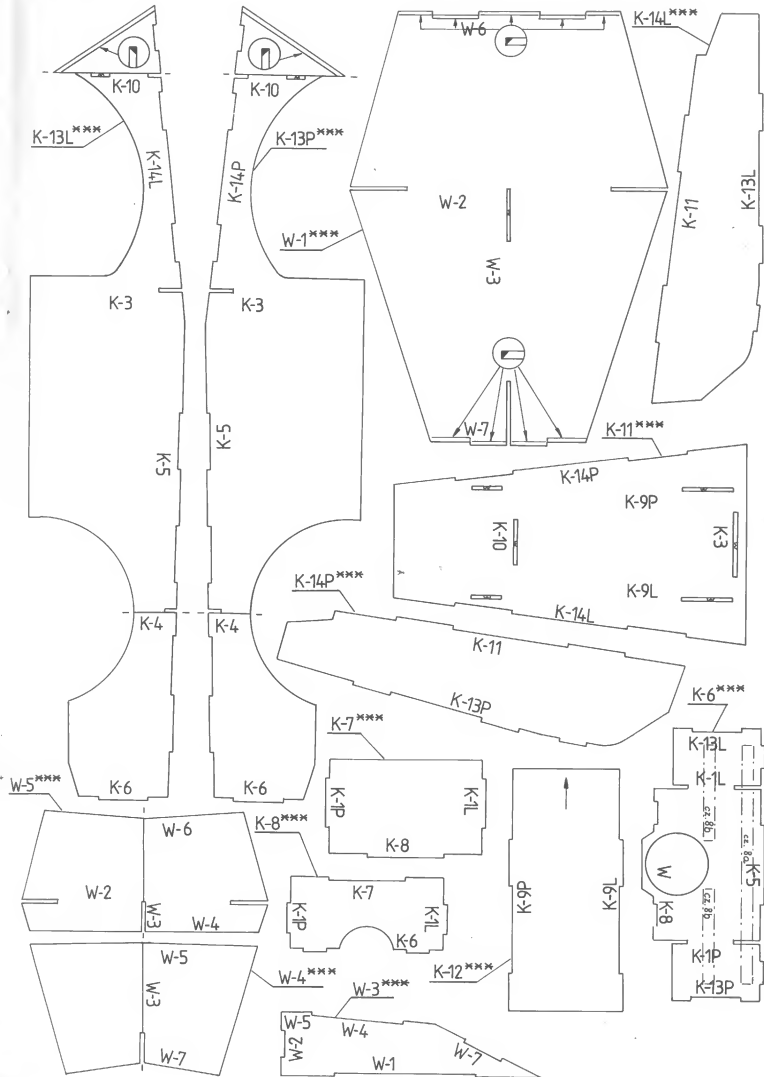

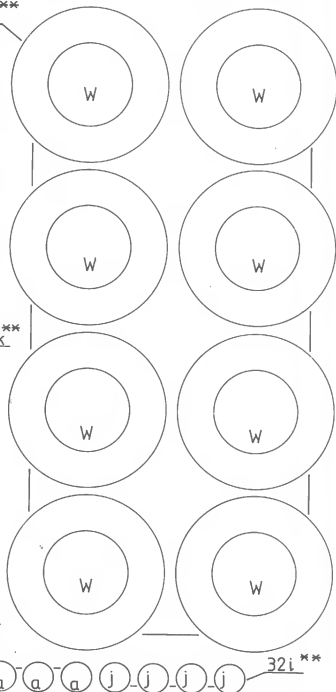
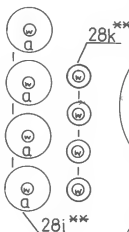
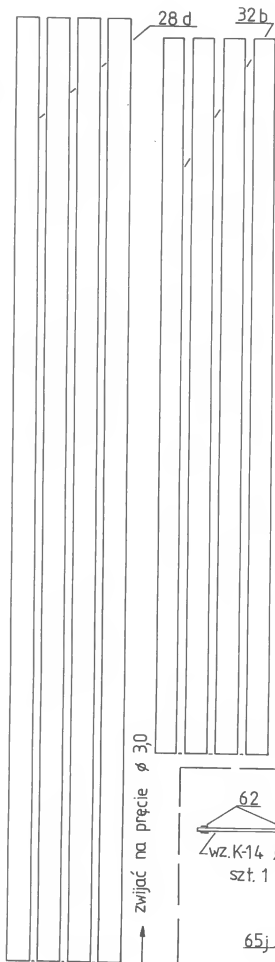
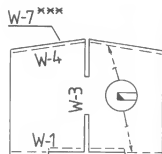
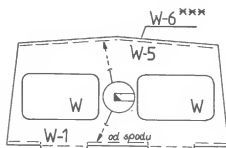
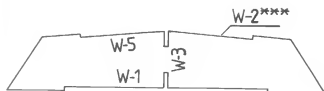

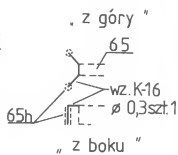
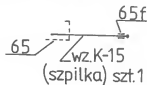
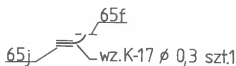
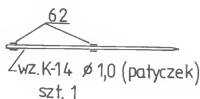

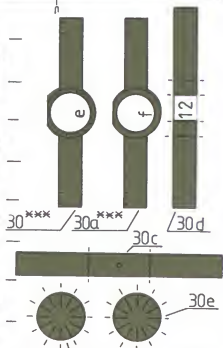
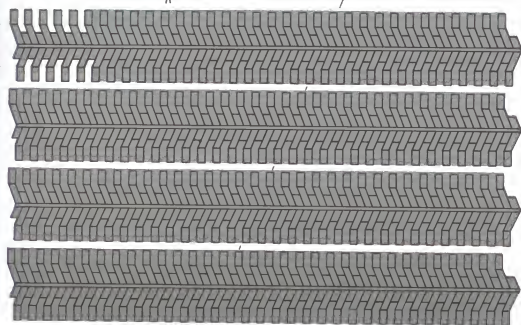
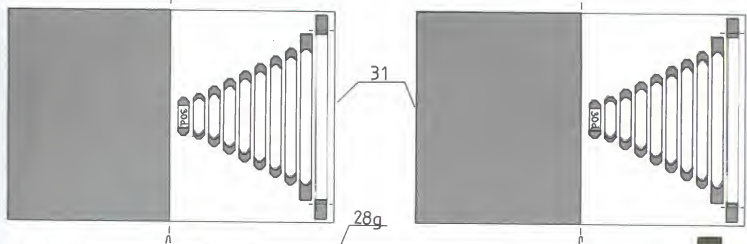

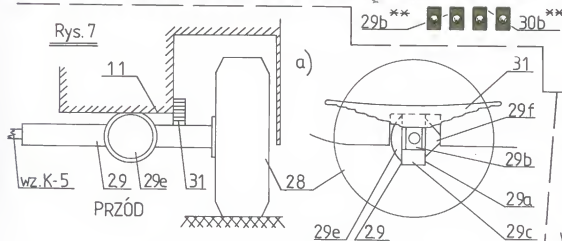

(WZORY 1:1)

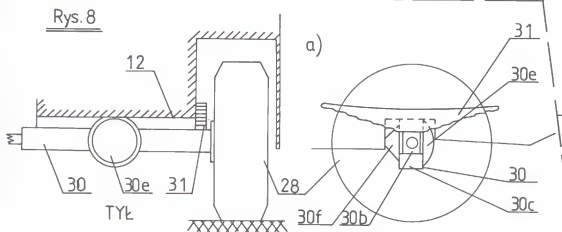

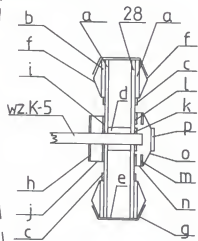
Rys. 7

Rys. 8

Rys. 9 (cz. 28)

Rys. 13

